

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het LBIO de achterstand van de door hem verschuldigde kinderalimentatie niet juist heeft berekend. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat er enkel ten aanzien van zijn zoon een achterstand bestond, en niet ten aanzien van zijn dochter.

Verzoeker klaagt er tevens over dat het LBIO de deurwaarder opdracht heeft gegeven om beslag te leggen op zijn uitkering.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoeker en zijn ex-echtgenote hebben twee kinderen, een zoon en een dochter. Het huwelijk tussen hen werd ontbonden en bij uitspraak van 10 juli 2007 bepaalde de rechtbank de verplichting tot het betalen van kinderalimentatie door verzoeker op € 375 per kind.
2. Op 10 februari 2008 verzocht de ex-echtgenote het LBIO om de overname van de inning van de kinderalimentatie over te nemen, aangezien er een betalingsachterstand zou zijn. Verzoeker zou in de maanden november en december 2007 geen bedrag van € 750 voor twee kinderen per maand betaald hebben. Over de maanden januari en februari 2008 zou hij enkel voor één kind betaald hebben, en over de maand maart 2008 zou hij nog niets betaald hebben.
3. Naar aanleiding van dit verzoek schreef het LBIO op 25 februari 2008 verzoeker aan met het verzoek de achterstallige alimentatie alsnog binnen 14 dagen rechtsreeks aan zijn ex-echtgenote over te maken, of binnen 21 dagen betaalbewijzen te sturen aan het LBIO waaruit zou blijken dat hij al aan zijn betalingsverplichting had voldaan. Zou verzoeker hieraan voldoen, dan zou het LBIO de inning niet overnemen.
4. Op 28 februari 2008 liet verzoeker weten dat hij via derden had vernomen dat zijn zoon, op dat moment 20 jaar oud, sinds augustus 2007 zelf inkomsten uit arbeid ontving. Verzoeker vond dat hij op grond daarvan voor zijn zoon geen alimentatie hoefde te betalen, enkel voor zijn dochter (op dat moment 17 jaar oud). Daarom verrekende hij het naar zijn mening door zijn ex-echtgenote teveel ontvangen bedrag met de alimentatie voor de maanden november en december 2007. Het LBIO liet in reactie daarop aan verzoeker en de advocaat van zijn ex-echtgenote weten dat het recht op alimentatie voor de zoon niet vervalt vanwege de omstandigheid dat hij inkomsten uit arbeid ontvangt. Het LBIO stelde dat verzoeker de alimentatie voor zijn zoon diende te betalen en gaf aan dat verzoeker nogmaals 21 dagen na dagtekening van die brief de tijd kreeg om betaling aan te tonen, anders zou het LBIO genoodzaakt zijn de inning over te nemen.

5. Op 17 april 2008 liet het LBIO verzoeker weten dat hij niet of onvoldoende had aangetoond de achterstallige alimentatie aan zijn ex-echtgenote te hebben betaald en deelde mee dat de inning daarvan door het LBIO werd overgenomen. Het LBIO deelde mee dat verzoeker nu de alimentatie aan het LBIO diende te voldoen, voor een periode van zes maanden. Ook diende hij de achterstand over de periode van 1 november 2007 tot en met 31 mei 2008 te voldoen. Over de achterstand en de nog te betalen alimentatie (zes maanden lang) diende verzoeker ook de wettelijk vastgestelde opslagkosten te voldoen (15% over het bedrag).

6. Het LBIO liet ook weten dat niet wordt afgeweken van de overname van de inning indien toch overeenstemming met de ontvangstgerechtigde zou worden bereikt om weer rechtstreeks te gaan betalen en dat indien alsnog rechtstreeks aan de ontvangstgerechtigde zou worden betaald, er door verzoeker toch opslagkosten aan het LBIO verschuldigd zouden zijn.

7. Verzoeker diende het achterstallige bedrag per omgaande aan het LBIO over te maken of, indien dat niet mogelijk zou zijn, conform een betalingsregeling een deel van het bedrag over te maken. Het LBIO deelde hierbij mee dat indien niet binnen tien dagen een betaling zou zijn ontvangen, het LBIO zonder nadere aankondiging over zou gaan tot incassomaatregelen.

Het LBIO deelde ook mee dat de onderhoudsverplichting als zodanig doorloopt tot de 21-jarige leeftijd van het kind en dat vanaf 18 jaar dat kind zelf recht heeft op ontvangst van de alimentatie.

8. Verzoeker liet in reactie hierop op 21 mei 2008 aan het LBIO weten, dat hij de opslagkosten buitenproportioneel vond en dat hij niet vatte waarom zijn zoon én de alimentatie én zijn inkomsten uit arbeid nodig zou hebben voor zijn levensonderhoud.

9. Op 28 mei 2008 verzocht het LBIO de deurwaarder om de incasso opdracht over te nemen. De deurwaarder liet het LBIO op 30 mei 2008 weten de incasso in behandeling te hebben genomen.

10. Verzoeker stuurde op 25 juni 2008 bankafschriften aan de deurwaarder van betalingen over de maanden januari tot en met mei 2008; betalingen verricht voor één kind (zijn dochter). Hij deelde de deurwaarder ook mee dat hij met zijn ex-echtgenote een mondelinge overeenkomst had gesloten betreffende de betaling van de alimentatie en dat zodra deze schriftelijk was vastgelegd, hij het LBIO hierover zou informeren.

11. Bij faxbericht, bij het LBIO op 4 juli 2008 ontvangen, liet verzoeker het LBIO weten met zijn ex-echtgenote tot een overeenkomst te zijn gekomen en dat hij inmiddels het afgesproken bedrag van november 2007 tot en met november 2008 aan haar via de bank had betaald.

Het LBIO liet verzoeker in antwoord daarop weten dat een onderlinge overeenkomst niet meer mogelijk was en verzocht verzoeker bankafschriften van de betalingen toe te zenden.

12. Op 10 juli 2008 liet het LBIO verzoeker weten (in reactie op de brief van verzoeker van 25 juni 2008 aan de deurwaarder) dat hij wel degelijk een betalingsachterstand had en met de deurwaarder een betalingsregeling moest treffen.

13. Bij faxbericht van 28 juli 2008 liet de ex-echtgenote het LBIO weten dat zij met verzoeker een overeenkomst had gesloten en dat verzoeker aan zijn financiële verplichtingen had voldaan, zowel de achterstand als de resterende maanden tot en met november 2008. Zij verzocht het LBIO de vordering tegen verzoeker in te trekken.

14. In reactie hierop deelde het LBIO de ex-echtgenote op 30 juli 2008 mee de vordering af te boeken voor wat betreft de dochter, maar niet voor de zoon aangezien die meerderjarig was en zelf moest verklaren dat hij ook een regeling had getroffen met zijn vader.

15. Op 15 september 2008 stuurde verzoeker het LBIO een e-mail waarin hij meldde dat de deurwaarder beslag had gelegd op zijn uitkering en dat hij het daar niet mee eens was, aangezien al aan het LBIO was bericht dat er een overeenkomst tussen hem en zijn ex-echtgenote tot stand was gekomen.

In reactie hierop liet het LBIO op 16 september 2008 aan verzoeker weten dat zijn zoon apart moest afzien van de vordering (aangezien hij meerderjarig is). De zoon liet bij brief, ontvangen bij het LBIO op 19 september 2008, weten af te zien van de vordering.

16. Op 22 september 2008 deelde verzoeker het LBIO per e-mail mee dat de alimentatie voor zijn dochter steeds was betaald, en dat het LBIO de hoogte van de vordering nog steeds onjuist berekende.

Het LBIO liet verzoeker op 25 september 2008 weten de vorderingen van zowel dochter als zoon te hebben afgeboekt en dat er geen opslagkosten vanaf augustus 2008 meer hoefde te worden betaald, maar dat die kosten nog wel tot en met juli 2008 voldaan moesten worden. Tevens liet het LBIO de deurwaarder dit weten; de deurwaarder hoefde enkel de opslagkosten (van november 2007; N.o.) tot en met juli 2008 te innen en de eigen kosten van de deurwaarder.

17. Op 2 oktober 2008 benadrukte de ex-echtgenote bij het LBIO dat er ten aanzien van de dochter geen achterstand had bestaan. In reactie hierop liet het LBIO haar op 7 oktober 2008 weten dat er geen geschil was over de vordering an sich, maar dat verzoeker de opslagkosten en de kosten van de deurwaarder nog moest voldoen, voordat het dossier kon worden gesloten.

18. Op 30 september 2008 liet verzoeker het LBIO weten het niet eens te zijn met de kosten die hij nog diende te betalen aangezien het LBIO die kosten volgens hem

berekende over een onjuist totaalbedrag. Volgens verzoeker was er enkel een betalingsachterstand voor zijn zoon geweest en niet voor zijn dochter. Hij overlegde nogmaals de bankafschriften, ditmaal tot en met augustus 2008, die hij ook deels eerder had toegezonden aan de deurwaarder in juni 2008.

Hij stelde ook dat nu hij op 26 juni 2008 met zijn ex-echtgenote een overeenkomst had getroffen, het onterecht was dat het LBIO opslagkosten vorderde tot en met juli 2008.

19. Op 8 oktober 2008 liet het LBIO weten dat nu de ex-echtgenote pas op 29 juli 2008 het LBIO in kennis had gesteld van de overeenkomst met verzoeker, de kosten tot en met juli wel voldaan moesten worden. Ook benadrukte het LBIO dat het de inning terecht had overgenomen en dat de gevorderde opslagkosten aldus terecht waren.

20. Vervolgens correspondeerden verzoeker en het LBIO nog verscheidene malen over de nog te betalen opslagkosten. Verzoeker volhardde in zijn standpunt dat er enkel ten aanzien van zijn zoon een achterstand bestond, en dat er op 1 juli 2008 reeds tot en met november 2008 was betaald. Verzoeker stelde samenvattend dat er enkel voor de zoon een achterstand bestond over de periode van januari 2008 tot en met juni 2008, daar er in juni een overeenkomst tussen hem en zijn ex-echtgenote was gesloten, en dat er aldus vanaf juli geen sprake was van achterstand. Dit ondanks dat zijn ex-echtgenote aanvankelijk het LBIO had verzocht de inning over te nemen, omdat er sprake zou zijn van een achterstand.

21. In reactie op de door verzoeker ingediende klacht over deze kwestie liet het LBIO op 28 november 2008 weten de klacht kennelijk ongegrond te achten.

Op 7 december 2008 schreef verzoeker de Nationale ombudsman een brief. Naar aanleiding daarvan werd op verzoek van de Nationale ombudsman door het LBIO op 3 februari 2009 aan verzoeker een nadere uitleg gegeven over de hoogte van de bedragen en de kosten die daarop waren gebaseerd. Op 19 februari 2009 schreef verzoeker de Nationale ombudsman dat hij zich niet kon vinden in de uitleg van het LBIO.

22. Op 10 september 2009 verzocht de Nationale ombudsman de directeur van het LBIO te reageren op de klacht van verzoeker.

De directeur reageerde bij brief van 3 november 2009. Onder verwijzing naar eerdere correspondentie tussen verzoeker en het LBIO en overlegging van op de zaak betrekking hebbende stukken, verklaarde de directeur de klacht ongegrond.

II. Beoordeling

Ten aanzien van het berekenen van de hoogte van de vordering

23. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit vereiste brengt mee dat een bestuursorgaan een bij wet opgedragen taak nauwgezet moet uitvoeren en daarbij de noodzakelijke informatie zorgvuldig dient te betrekken.

24. De Nationale ombudsman stelt vast dat het LBIO verzoeker op 25 februari 2008 aanschreef om binnen een termijn van 14 dagen alsnog de achterstallige alimentatie aan zijn ex-echtgenote te voldoen, en binnen 21 dagen bewijsstukken van betaling aan het LBIO te verzenden.

25. Op 4 maart 2008 stelde het LBIO in antwoord op verzoekers brief van 28 februari 2008, over de alimentatieverplichting ten aanzien van zijn zoon, dat die verplichting nog steeds bestond en gaf het LBIO verzoeker nogmaals 21 dagen de tijd om betaling aan te tonen.

26. Vervolgens overlegde verzoeker niet binnen die termijn de gevraagde betalingsbewijzen, ten aanzien van zijn zoon noch ten aanzien van zijn dochter. Gelet hierop moet allereerst geconstateerd worden dat het LBIO gerechtigd was om de inning over te nemen en opslagkosten in rekening te brengen.

27. Voor beantwoording van de dan voorliggende vraag of het LBIO de hoogte van de achterstand juist had berekend, is het volgende van belang. De achterstand was vastgesteld op basis van de informatie die verzoekers ex-echtgenote in haar verzoek van 10 februari 2008 aan het LBIO de inning over te nemen, had gegeven. Verzoeker had volgens dat verzoek het volledige bedrag van € 750 (2 x € 375) niet betaald over de maanden november en december 2007 en over de maanden januari en februari 2008 voor slechts één kind. De ex-echtgenote gaf ook in haar verzoek aan dat de alimentatie voor maart 2008 nog niet was ontvangen.

Verzoeker kreeg eerst tot 21 dagen na 25 februari 2008 de kans om betalingsbewijzen over te leggen en tussentijds nog een termijn van 21 dagen na 4 maart 2008.

Eerst op 25 juni 2008 (niet dan nadat het LBIO de deurwaarder had ingeschakeld) legde verzoeker (aan de deurwaarder) bankafschriften over waaruit bleek dat hij voor zijn dochter de alimentatie vanaf januari tot en met mei 2008 aan zijn ex-echtgenote had voldaan. Dat er voor zijn dochter over de periode van januari - februari 2008 geen achterstand bestond komt overeen met de vordering zoals zijn ex-echtgenote die op 10 februari 2008 aan het LBIO kenbaar maakte. Die vordering zag op de bijdrage voor zijn zoon over de maanden januari - februari 2008, en over de maanden november - december 2007 voor beide kinderen.

Dat het LBIO volgens verzoeker abusievelijk stelde dat er vanaf januari 2008 achterstand bestond ten aanzien van zijn dochter, zoals hij steeds naar voren bracht, blijkt dan ook niet uit de vordering zoals het LBIO hem op 25 februari 2008 voorlegde. Die kwam overeen

met de feitelijke achterstand.

28. Kortweg gezegd was verzoeker te laat met het overleggen van bankafschriften, die slechts zagen op betalingen ten aanzien van zijn dochter, en niet ten aanzien van zijn zoon, aangezien hij bleef betwisten dat zijn zoon recht had op alimentatie, omdat die over eigen inkomsten beschikte. Eerst per fax van 4 juli 2008, dus nadat de deurwaarder al was ingeschakeld, deelde verzoeker aan het LBIO mee dat hij met zijn ex-echtgenote een overeenkomst had gesloten en dat hij inmiddels het bedrag van november 2007 tot en met november 2008 had betaald.

Verzoeker heeft dus niet binnen de door het LBIO gestelde termijn aangetoond dat hij had betaald.

29. Het LBIO heeft aldus overeenkomstig de van toepassing zijnde wettelijke bepalingen de inning op juiste wijze overgenomen en heeft de hoogte van de achterstand, conform het vereiste van administratieve nauwkeurigheid, juist berekend.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

Ten aanzien van het inschakelen van de deurwaarder

30. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dit vereiste impliceert dat het LBIO alleen mag overgaan tot het geven van een incasso-opdracht aan een deurwaarder indien de onderhoudsplichtige niet aan zijn betalingsverplichting voldoet en er geen minder ingrijpende incassomogelijkheden voorhanden zijn.

31. Voor beantwoording van de vraag of het LBIO op goede gronden de deurwaarder had ingeschakeld moet eerst bepaald worden of het LBIO de inning van de alimentatie terecht had overgenomen. Hiervoor oordeelde de Nationale ombudsman dat dit het geval was. Verzoeker had niet binnen de hem gestelde termijnen met betalingsbewijzen aangetoond de alimentatie te hebben voldaan, waardoor het LBIO conform de wet de inning mocht overnemen. In de brief van 17 april 2008 waarin het LBIO verzoeker meedeelde de inning over te nemen, stond dat indien binnen tien dagen geen betaling was ontvangen bij het LBIO, het LBIO zonder verdere aankondiging zou overgaan tot incassomaatregelen.

Nu verzoeker na overname van de inning door het LBIO op 17 april 2008 niet binnen die termijn tot (enige) betaling aan het LBIO is overgegaan, mocht het LBIO verdergaande maatregelen treffen en de deurwaarder inschakelen. Ook is het juist dat verzoeker deurwaarderskosten was verschuldigd, aangezien op grond van artikel 1: 408, derde en achtste lid van het Burgerlijk Wetboek (achtergrond) de kosten van executie worden verhaald op de onderhoudsplichtige. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het LBIO hiermee niet in strijd met het redelijkheidsvereiste heeft gehandeld.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

De opslagkosten

32. Resteert de voor verzoeker belangrijke vraag of het in rekening brengen van de opslagkosten, berekend op basis van de gestelde achterstand, redelijk is. Verzoeker is van mening dat dit niet zo is aangezien die achterstand in zijn ogen voor een deel nooit had bestaan, en hij bovendien met zijn ex-echtgenote een overeenkomst had afgesloten, op basis waarvan hij de alimentatie al tot november 2008 had voldaan.

33. In artikel 1, eerste lid van het Besluit kostenopslag inning kinderalimentaties is bepaald dat bij invordering van kinderalimentatie door het LBIO een kostenopslag wordt berekend. Op het moment dat het LBIO de inning in het geval van verzoeker overnam bedroeg deze kostenopslag 15%. Op grond van het bepaalde in artikel 1: 408, derde en achtste lid van het Burgerlijk Wetboek worden deze kosten verhaald op de onderhoudsplichtige. Uit het feit dat het LBIO de inning op 17 april 2008 terecht heeft overgenomen vloeit voort dat verzoeker vanaf dat moment opslagkosten verschuldigd was over de betalingsachterstand evenals over de maandelijks door hem te betalen kinderalimentatie. In die zin is het standpunt van het LBIO dat verzoeker opslagkosten verschuldigd was, juist. Anders gezegd: het LBIO heeft het recht met terugwerkende kracht de opslagkosten bij hem in rekening te brengen over de achterstand waarvan verzoeker niet binnen de gestelde termijnen middels het overleggen van betalingsbewijzen had weerlegd dat daarvan sprake was.

34. Verzoeker stelt echter dat het LBIO deze kosten niet volledig bij hem in rekening mocht brengen omdat er ten aanzien van zijn dochter geen achterstand had bestaan. Bovendien had hij op 25 juni 2008 met zijn ex-echtgenote een onderlinge overeenkomst getroffen en alle resterende betalingen voldaan.

35. Om deze stelling te beoordelen is het volgende van belang.

Er is geen wettelijke basis om een overname van een inning te beëindigen op verzoek van de ontvangstgerechtigde. Als een dergelijk verzoek wordt gedaan omdat de onderhoudsplichtige inmiddels regelmatig aan de ontvangstgerechtigde heeft betaald en al zijn alimentatieverplichtingen is nagekomen zal de relatie tussen de ontvangstgerechtigde en de onderhoudsplichtige verbeterd zijn, wat in alimentatiezaken niet onbelangrijk is. Een voortzetting van de inning door het LBIO zal deze ontwikkeling in de relatie niet ten goede komen. Gelet hierop is de Nationale ombudsman van oordeel dat het LBIO, zoals in het geval van verzoeker, er goed aan doet aan een verzoek van de ontvangstgerechtigde (al dan niet samen met de onderhoudsplichtige) om de inning stop te zetten tegemoet komt, ondanks dat hiervoor geen wettelijke basis is. De consequentie voor het LBIO is echter wel dat het zes maanden opslagkosten "misloopt", doordat de onderhoudsplichtige nu niet meer zes opeenvolgende maanden aan het LBIO hoeft te betalen. Dit heeft de Nationale

ombudsman al in een aantal rapporten vastgelegd. De Nationale ombudsman is van oordeel dat nu het LBIO uit coultance de inning stopzet, het in het algemeen niet onredelijk is dat het vervolgens de opslagkosten over zes maanden die het anders wel zou hebben ontvangen, in rekening brengt bij de onderhoudsplichtige.

Wel is de Nationale ombudsman van oordeel dat een redelijke berekening moet worden gemaakt van de verschuldigde opslagkosten.

36. Het LBIO heeft in verzoekers geval coultance getoond door de vordering geheel af te boeken terwijl daar geen wettelijke basis voor is én de opslagkosten voor de resterende inningstermijn, waarvan het LBIO gerechtigd is om die toch nog te vorderen ondanks het stopzetten van de inning, ook niet in rekening te brengen.

Dat het LBIO die kosten pas vanaf augustus 2008 niet meer in rekening bracht acht de Nationale ombudsman niet onredelijk, aangezien het LBIO eerst op 28 juli 2008 een ondertekende verklaring van de ex-echtgenote ontving (en pas medio september 2008 van de jongmeerderjarige zoon), waaruit bleek dat zij afzag van de vordering.

Wat betreft de opslagkosten over de achterstand zoals die door verzoeker werden betwist, daarvan werd hiervoor geoordeeld dat die achterstand correct werd berekend door het LBIO.

Alles overziend is de Nationale ombudsman van oordeel dat het LBIO ook met betrekking tot de opslagkosten niet in strijd met het redelijkheidsvereiste heeft gehandeld.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het LBIO uit Rotterdam, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 19 februari 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer S. te Eindhoven met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Rotterdam. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Het LBIO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Uitspraken rechtbank Den Bosch 1 juli 2005 en 10 juli 2007

Verzoek overname inning 10 februari 2008

Aanschrijving LBIO 25 februari 2008 met bijlage

Reactie verzoeker 28 februari 2008

Reactie LBIO 4 maart 2008

Reactie verzoeker 13 maart 2008

Reactie LBIO 25 maart 2008

Reactie 28 maart 2008

Reactie LBIO 1 april 2008

Bericht overname inning door LBIO 17 april 2008

Reactie 21 mei 2008

Incasso-opdracht LBIO aan deurwaarder 28 mei 2008

Brief 25 juni 2008 verzoeker met bankafschriften

Fax verzoeker ontv. 4 juli 2008 bij LBIO

Reactie LBIO 7 juli 2008

Reactie LBIO 10 juli 2008

Verklaring ontvangstgerechtigde 28 juli 2008

Reactie LBIO 30 juli 2008

E-mail verzoeker 15 september 2008

Reactie LBIO 16 september 2008

Verklaring zoon 19 september 2008

Reactie LBIO 25 september 2008

Reactie ontvangstgerechtigde 2 oktober 2008

Reactie LBIO 7 oktober 2008

Correspondentie 30 september 2008 tot en met 21 november 2008 tussen verzoeker en LBIO

Klachtafdoening LBIO 28 november 2008

Reactie verzoeker 7 december 2008

Nadere reactie LBIO 3 februari 2009

Klacht met bijlagen 19 februari 2009

Reactie LBIO op klacht 3 november 2009 met bijlagen

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond